Do Vô Phi Hùng Cửu Vô Phi Hùng Cửu Vô Phi Hùng Cửu

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

BÀN TAY CỦA CHÍNH PHỦ và

SỨC SỐNG CỦA NGƯỜI DÂN

Chánh phủ thấy đúng thì làm.
Người dân thấy lợi thì ham giữ gìn.
Nước non dồi chuyện dân tình... — *V. B.*

(42) Kỳ sự động quê của **VŨ - BÌNH**

Chánh phủ cho ai vay thì cán hộ phải phát tiền cho người đó. Đừng phát mình cái kiểu đưa tiền của người này vào túi người kia

Anh Ngọc chẩu thêm một ngụm «bia» rồi nhắc lại rằng trong 13 vấn tự vay tiền, chỉ có mười vấn tự tuy vay gian nhưng hợp lệ, còn 3 thì thiếu chữ ký của Chủ tịch kiêm Tài Chánh. Anh nhấn mạnh rằng :

— Đó ! Cái chỗ đáng nói là ba vấn tự không đủ chữ ký mà ông L. vẫn phát tiền. Không ai thấy ông phát nhưng ông bảo là ông có phát. Nhưng lại phát cho đứa không vay là thằng Quang. Cho những người đứng tên vay thì ông không phát. Chỗ đó là chỗ đáng chú ý đề thăm ý kiến đấy. Cũng theo lời ông L. nói thì sau khi đưa tiền cho tên Quang thì tên Quang có đưa cho ông một biên lai của xã An Bình ức là nói của các tên đứng vay trù ngu. Ông thấy biên lai không có mộc xã, nên ông đem ra công xã xã An Bình bảo Chủ tịch kiêm Tài Chánh xã đóng mộc vào. Ông Chủ Tịch xã ấy sai thường xuyên tên Sang qua phòng Tổng Thư ký lấy mộc đưa cho ông, và ông đóng vào biên lai đó để đưa cho ông Quân, Biên lai này số 12.773, giá trị 52.000 đồng trừ là số vay của 14 vấn tự. Mà vấn tự vay 4.000 đồng. Vấn tự hợp lệ cũng có tiền, mà bất hợp lệ cũng được lành bạc, như trên đã nói. Cũng cần nói thêm là tấm biên lai này có tiêu đề chữ in là của xã Nhơn Ái, mà phía dưới, chỗ ký nhận là Chủ Tịch kiêm Tài Chánh xã An Bình. Đây là thêm một điều cần lưu ý. Nhưng lúc bấy giờ ông quận L. xem cũng « *không biết* » ; mà Chủ tịch kiêm Tài chánh xã An Bình xem cũng « *không thấy* ».

Tôi chưng thêm Quang đi. Các vụ mất tiền được kê ra báo cáo. Cấp chuyên môn ở trên xuống điều tra thì Quận và Chủ tịch xã mới nói là biên lai giả. Chủ Tịch xã không nhận chữ ký đã tên mình. Ông Quận bảo hồi trước « quên coi », bây giờ mới thấy là...giả.

Như vậy mấy ông làm ăn sao nghĩ giùm thử coi ra sao. Ai đời thơ ký thì thiếu tiền, phát tiền, còn ông quận trưởng thì chỉ lưu coi đó dóng mộc vào biên lai mà thôi, lại cần không biết đó là biên lai gì, của ai, để đến chừng tiền chánh phủ bay vô trong tối ai đó rồi quận và làng mới biết thấy lại là biên lai vô

PHONG...
Hay mỏi mắt, nhức đầu, đau nhức gân xương, tê bại, có rét yếu gân, chạy đau đớn đi, phù nề tê bại, sưng sỉn thân hay cả người, sau sốt tê ngứa, tức nhiều đêm nhỉ hôn, đau bụng chóm tiêu, rồi ngày sinh hứt, hay ở ốc rối, đau lưng, mệt mỏi, tức lên uống ĐÀI MINH TỬ THẤP HOÀN THUỐC LÁM đều 2 ngày không đó là thuốc không trừng bình xin ra ơn tránh, lấy lại tiền đã uống, thuốc gia truyền D. D.SNguyễn-thị.Cúc chế đã nhi nhiều.
Cá bán tại TRỊ-LÂM 191,Gia Long SAIGON 131 Vô đi Nguyễn Nhàn, Phước Lịch 1108 Không Tô Chelon, Đông Hòa 119 Lý thường Kiệt Phan Thiết, Trần văn Kỉ 28 Phan đ Phùng Long tuyến về các Tỉnh.

THẮC MẮC
và khiếu nại

(Tiếp theo trang 1)

Nguyên vào trước chiến tranh, Hội Công Giáo Tiến Hành Nha Trang có mua tại số 38 đường Lý Thánh Tôn Nha Trang một bất động sản gồm có một ngôi nhà sàng và cho đồng bào thuê từ lâu nay. Các người nhà này xây cất đã lâu, với lối kiến trúc thế sơ, cho nên đến nay đã bị hư hỏng nhiều, có thể gây ra tai nạn. Đã nhiều lần Hội Công Giáo Tiến Hành Nha Trang yêu cầu các người thuê nhà nên dọn đi nơi khác, trả lại cho Hội để xây cất lại, và Hội cũng đã hứa sẽ cho họ được ưu tiên thuê lại một khu cũng tác hoàn tất.

Vì các chủ nhà không thuận dọn đi nơi khác, nên trong năm 1961, Hội Công Giáo Tiến Hành Nha trang đã kiện tại Tòa An Sơ Thẩm Nhatrang để xin trục xuất các chủ nhà. Theo án lệnh ngày 2-8-61 Tòa Sơ Thẩm Nhatrang đã ra lệnh trục xuất các chủ nhà và truyền trả nhà cho Hội Công Giáo Tiến Hành, bắt đầu từ ngày 2-9-61.

Theo đơn thính cầu của đồng bào bị trục xuất, Tòa Hành chánh Khánh Hòa đã can thiệp với Tòa án xin hoãn việc thi hành án lệnh trên cho đến ngày 15-1 âm lịch (19-2-62) để họ có thì giờ thuê nhà khác và khỏi bị phiền phức về việc dọn nhà trong dịp Tết.

Khi thời hạn phải trả nhà đã qua, các chủ nhà vẫn không chịu dọn đi và lại có đơn xin Tòa Hành chánh Khánh hòa can thiệp với hội Công Giáo Tiến hành để thêm cho họ một thời hạn nữa. Tòa Hành chánh đã can thiệp một lần nữa và hội Công Giáo Tiến hành thỏa thuận cho các gia chủ được ở lại đến ngày 30-5-62 mới trả nhà. Các đương sự đã làm tờ cam đoan tại tòa Hành chánh hôm 29-3-1962.

Để kết luận, Tình tôi xin thành minh rằng đây là một việc giữa tư nhân và Tòa Hành Chánh đã 2 lần can thiệp để các gia đình có nhà bị giải tỏa được lưu cư đến 30-5-62, mặc dầu theo Án lệnh của Tòa Sơ Thẩm Khánh Hòa thì họ phải dọn đi ở nơi khác bắt đầu từ ngày 2-9-61.

Ngoài ra Tình tôi cũng xin xác nhận rằng, bất đồng sản này không phải là khu định cư đường Lê thánh Tôn như quý Báo đã đăng mà thuộc khu gia cư của thường dân ở đường Lý thánh Tôn.

Trân trọng kính chào,

L.T.

(*Mất tiền*)

THANH CUNG BÍ SỬ

dịch giả : LƯ SƠN

(419) Nhìn nét đã nói thì hiện ngay tiếp cận Vua Quang Tự chỉ có ông sư phụ Đông Hòa là trung cần vô vô, còn thêm thái nhân vô tại thì chỉ có nội giám Khâu Liên Tài.

Nói về Khâu bài chợt gặp viên quản phủ Vinh Lộc đang đêm lại đắt vô kinh, vào yết kiến Tây Thái Hậu. Lộc vào đến nơi quỳ tâu khóc lóc mà mật Thái Hậu và trình lên bà một bản sớ điệp. Thái Hậu xem xong nhỉ rồi lại đưa Tuy Quang xa ngắm không được rõ tường, nhưng thấy sắc chỉ bà hơi bối rối. Tuy Quang vẫn chuyện phi thường, nên Khâu nội giám cũng thèo đó xem xem. Kế đó thấy Vinh Lộc đứng thảo đi gì của tiếng chá viên đại thần (phái thủ cựu). Khâu nhận thấy tình thế nghiêm trọng, liền tức tốc chạy vào phi báo các việc đã thấy cho vua nghe. Vua Nghe xong có vẻ suy nghĩ, sau cùng biết chắc là Viên Thế Khải phản mình, nên nhân thời Khang Lương sẽ vượt phiên ngoại biên, không kịp thảo chiếu ông bảo Khâu nội giám sẽ bàn tay ra viết bốn chữ « *sự kíp tức tốc* » vào đó, rồi thác Khâu hãy kiếm cách bảo ngay cho Khang Hữu Vi liệu mà cao bay xa chạy.

(*Còn nữa*)

BẠI XUỘI KINH NIÊN ĐỪNG LO
Ai mắc phải chứng nhức mỏi, gân xương, phong tê bại xuội, hãy tìm ngay Thuốc HƯNG TRUNG CỐT THỐNG HOÀN nhân hiệu « Chim Bằng Bay » đã trên 2 đời người lưu truyền cứu khỏi hàng ngàn người đau bình, tuyệt chẩn do Đông y sĩ tiếng (Đông dược sĩ La phép Vân chế tạo tại số 126 Võ đi Ngụy Phú Nhuận (có bán khắp nơi).

NHỮNG NGƯỜI KHÁC *cảm ơn*
Đông Y-Sĩ BƯỚM VÀNG
Kiêm Đông Dược Sĩ NGUYỄN-VĂN-NHỜ
lâu năm kinh nghiệm trước ở Hải phòng, nay ở **19 b đ. Ngô-tùng-Châu** Saigon. Chuyên trị : Đau gan, mật, suối bao tử, phòng tích no hơi, nghẹn cổ, tim yếu nhiều lên, không ngủ, mỏi bắt chân tay, thân kinh suy nhược, ho lao phổi nóng, nhức đầu, di mộng hoạt tinh, liệt dương, tảo dậy (giao hợp không bền) kinh ít thiếu máu, đau tử cung giây chằng, xích bạch đới hư, ăn ngon, bụng xấu, bạn trái (xôi đậu) ho gà, mỏi bắt trên, các chứng cảm tuổi-nơi... Nguyễn ngọc Tâm ấp Quỳnh Châu Đông Lạc Lâm Đồng dương Nguyễn thị Phúc 80/2 khu Kiến Thiết Trương minh Giảng Saigon ho 11 năm; con ở. Huỳnh Tiến 218/6 Phan văn Trị Gia định : sới không mọc được ngay cấp, đều nhờ Đông Y Sĩ BƯỚM VÀNG chữa lành bình.

THUỐC HO GÀ HỒNG-NGUYÊN
Các em mắc bịnh HO GÀ
HO ra đàm dài thật là khó thay,
HÃY đem lại đến Hồng-nguyên,
Làm cho đỡ mặt chau mày vì HO,
CON GÀ dùng tiếng ĐỒNG HỒ,
Là thứ thành được trị HO tiếng đồn
Các bà mua lấy cho con,
Uống trong mấy gói chẳng còn bịnh HO.
Mỗi gói 5$00
Nhà thuốc HỒNG-NGUYÊN
Nhà Đông Y sĩ kiêm Đông Dược sĩ DƯƠNG-XUÂN-LANG. Phòng mạch số 246, Nguyễn Hoàng, Chợlớn, và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Chuyên chữa Sỏi-Đậu
Nhà Thuốc PHÚC - AN - ĐƯỜNG
Đông Y Sĩ Dương-Q-Hậu
Kế nghiệp Cụ Lang Tân
Trước ở phố Huế (chợ Hàm Nghi) nay mở tại 267 Nguyễn thiện Thuật Saigon (Gần Việt Bắc Lao) Nhà thuốc Gia Truyền chuyên môn chữa Sỏi-Đậu được nhiều tín nhiệm.

BIỂM PHIM

Chúa Cứu Thế

(Le Roi des Rois)

Phim mầu — Màn ảnh lớn

Sau những phim «BenHur» và « Simon, le Pécheur » mới chiếu ở đây, cuốn phim Le Roi des Rois của hãng phim M.G.M. Có thể coi là một cuốn phim đề cập đầy đủ nhất về cuộc đời và tư tưởng của Chúa Cứu Thế Jesus.

Phim bắt đầu với cuộc chinh phạt của đoàn quân Đế quốc La Mã đặt xứ Galilée dưới ách thống trị. Dân Do Thái phải chịu nhiều nỗi khổ đau cùi hận và nhục nhã của dân mất nước. Ngày đêm dân chúng vẫn mong đợi một vị Cứu Tinh đến giải thoát dân tộc ho.

Ngày đó đã đến và chúa cứu thế Jesus đã sinh ra trong một máng cỏ hèn mạt, bần thiu và sau đó lớn lên trong gia đình cha mẹ người, i gia đình nghèo khó nhất trong xã hội. Tới tuổi trưởng thành, ngài đã xuất thế để rao giảng những giáo điều của chúa để lập một tôn giáo Giáo lý của Ngài chủ trọng vào lòng « Bác ái vô tha», muốn giao rác hoà bình trong khắp thiên hạ, khi giới để thực-hiện là lòng nhân, lòng vị tha lấy nhân ái để chống chọi với sức mạnh. Nhưng tiếc thay dân chúng ít người tuân theo họ muốn dùng vô lực để trả thù. Và cuối cùng, người đã bị quân La Mã bắt và kết án xử tử cho là làm loạn vì xưng mình là vua. Người bị treo trên Thập giá cùng với tội nhân trộm cướp. Nhưng người vẫn lòng chịu đựng để đền tội cho nhân loại. Sau khi được tăng trong mồ, 3 ngày người đã sống lại ở bên cạnh các tông đồ và giao cho họ sứ mệnh truyền đạo rao giảng giáo lý trên khắp thế giới.

Phim thực hiện rất công phu, vĩ đại. Tài tử Jeff Hunter đã diễn tả một cách tài tình linh động trong vai Chúa Cứu Thế, với bộ mặt biểu lộ được sự nhân từ, vô uy nghiêm và Thánh Thiện. Các tài tử khác cũng diễn tả khá xuất sắc. Mầu sắc đẹp, hình ảnh rõ rệt, phim Le roi des Rois là một tác phẩm giá trị về phương diện nghệ thuật và tư tưởng.

VĂN THANH

ĐÀN ÔNG BẤT LỰC ĐÀN BÀ MẤT SỨC
ÔM YẾU MỆT NHỌC MẤT ĂN KHÓ NGỦ
ĐẠI BỔ
DIỄN THỌ TỐ ÔNG-TIÊN
ĐEM LẠI CHO VỢ CHỒNG HƯỞNG ĐẦY HẠNH PHÚC.
UỐNG 2 NGÀY SẼ THẤY CÔNG HIỆU
Có bán khắp nơi.
Saigon — 228, Lê Thánh Tôn
D.D.S. NG-HG-HOANH

Đàn Ngang Cung

HỎI BÁC « THƯỢNG NHÂN »

Bác lò ai mà tôi « Sô Dzách »
Mỗ mục thơ... cù nách người ta ?
Hễ buồn giở bảo bác ra,
« Đọc Ngang Cung » (1) chuyện, cười mà lăn chiêng !

« Hò-Thượng-Nhân » tên riêng đấy chứ ?
Còn tên gì nói thử nghe chơi ?
Bao nhiêu Niên-kỷ qua rồi ?
Mấy con ? — Hay vẫn « mô-cái » đi-tinh ?
Chắc « Bác Thượng » hiền lành ra phết !
Nhưng bụng thì không hết chuyện vui ?
Nên bao gồi gốc trên đời,
Bác đem ra kể người người... bụng đau.
Buồn thế-sự hay sầu Nhân-nghĩa,
Sao Bác cười thấm thía ruột gan ?
Lòm cho những dựa thơm-quan,
Ngày đêm rủa Bác tan hoang cửa nhà !
Não ! « Hò-Thượng » là ma « Ôn-Dịch »,
Bây cái trò « châm-chích » người ta.
« Tham lam thì... lợi vợ nhà »,
Mắc chi đến... hẩn, hẩn là ăn làng !

Đệ nào nghe vỗ bàn cái rụp,
Ngửa mặt lên cười sụp nhà... trời !
Đệ cười mà ngất cả hơi,
Bỏi bảy « Quỷ-sứ » buồng lỏi chua ngoai
Nhưng nghĩ kỹ vì là chúng sợ,
Thiên hạ cười cho vỡ mặt... mo !
Chúng ngồi tán nhỏ, tán to,
Tán lụi, tán tới... vẫn bỏ kèo xe !
Đệ đã bảo : không nghe bọn chúng,
Mất nhóm người đầy bụng gươm, dao,
Cũi lồn, chui rúc tới cao,
Những con chiến ghế cần đào thải đi.

TỪ QUẾT (Giadinh)

(1) Đàn Ngang Cung.

Nói hay Đừng

(Tiếp theo trang 3)

cuốn «Thi phủ viện từ» của Võ Sâm (năm 1912) như sau :

Thảo đầu đàm sánh kẻ cây vơi,
Muốn xác lòng ai nấy mặn mòi.
Ở Hóa đã đành trương cột cả,
Về Tào chẳng mà cột cây cỏi.
Chanh lòng nhớ mẹ không nương chén,
Thức đa thương vua biến giờ rơi,
Chẳng đặng khôn Lưu thà dại Ngụy,
Thân nay nguyện gác ngoại rồng thơi.

TÔN THỌ TƯỜNG

Các nhà văn trong Nam như các Ông Vương Hồng Sển, Nguyễn bá Thế, Thuần Phong Ngô văn Phát và Lê ngọc Trụ, đều cho rằng bài này của Tôn thọ Tường, vì nó nói lên tâm trạng của một người phải làm quan cho Pháp, chứ không thể nói lên tâm sự của cụ Nguyễn công Trứ, cũng như bài «Cây Vông» của Bùi hữu Nghĩa dụng ý châm biếm giống người nham hiểm (có gai) chuyên thực dân để được mũ cao áo đẹp, nhưng bụng đa rỗng tuếch như cây vông.

Điều thú nhỉ về thi tài của Bùi hữu Nghĩa. *Tôi đã gọi Thủ khoa Nghĩa là «đại thi hào» sau khi nghiên cứu kỹ bốn tuồng «Kim Thạch Kỳ Duyên», mà trong đó tác giả đã dùng lối thơ «thất ngôn tứ tuyệt», «lục bát» và «nói lối». Ngoài ra, tôi cũng có dẫn chứng một số thi ca khác, chứ không phải chỉ nói riêng về bài « Cây Vông ». Để mà gọi Thủ khoa Nghĩa là đại thi hào với một bài thơ mà thôi, như ô. Đinh xuân An có ý cết xét để làm sai lạc dư luận.*

Muốn biết rõ thi tài của Thủ khoa Nghĩa, nói một cách khác, muốn chứng minh rằng văn học miền Nam nay rất phong phú, xin ông Đinh xuân An chịu khó đọc kỹ bốn tuồng «Kim Thạch Kỳ Duyên», bản trong Nam do Bùi quang Nhơn xuất bản tại Saigon năm 1895 (Nhà in Claude et Cie) và bản ngoài Bắc do Thanh Phai xuất bản năm 1919 (Nhà in Trung Bắc Tân Văn, Hànội), và bản dịch ra Pháp văn, do P. Midan biên khảo và đăng trong Tạp chí Bulletin de la Société des Etudes Indochinoises, tome IX, Saigon 1934.

Ngoài ra, ông Đinh xuân An cũng nên xem kỹ những bài thơ sau đây của Bùi hữu Nghĩa : «Kính quá Hà Ân cảm tác», «Hoạ thơ Tôn thọ Tường», «Quan Công thất thủ», «Khuyên học trò», «Bị giam ở Vĩnh Long» (Vân Tử Thú), đầu bếp (Vân Tử Thú), đi thuyền qua Thoại Sơn, trấn đồn Vĩnh Thông, ngồi thuyền câu trời mưa cảm tác), Thứ câu, Tức sự, Tự Thoại, Ngũ luân tuyệt cú (7 bài thất ngôn tứ tuyệt), Thơ bạc, (Ngũ Tử Tự xuất tiêu), Ngoạ bình ngâm thi v.v... (Xem cuốn « Bùi hữu Nghĩa » của Nhất Tâm, do Tân Việt xuất bản).

Chúng ta cần xem tất cả thi phẩm của ông Bùi hữu Nghĩa, và các sách nói về thân thế và thi văn của Ông, chứ không riêng gì bài Cây Vông hay là chỉ một cuốn sách của Lê Thước ! như Saint Thomas d'Aquin đã có khuyên cáo « Timeo hominem unius libri », để khỏi nói vàng chê bai mà tôi nghiệp cho Bùi hữu Nghĩa nói riêng và văn học miền Nam nói chung.

Giadinh, ngày 25 tháng 5 năm 1962

THÁI VĂN KIỂM

CƯỜNG THẬN TINH *Quảng an Hòa*
TRỊ : Đau thận, suy thận, yếu thận, đau lưng, đái dầm, liệt dương, bất lực. Đàn chồng đi nâng tuổi.
Rất tốt cho nam giới dùng đi.
TRÁNG THẬN, BỔI TINH, CƯỜNG LỰC
Hồi phục mau chóng sức khỏe, ngủ yên ấn ngon, bồi dưỡng khí huyết (có bán khắp nơi) Đông dược sĩ LÝ TRÁC 169 Lê văn Duyệt Saigon.

THUỐC MỚI TRỊ BỊNH ĐAU GAN
VIỆN BÀO-CHẾ SANSON_FRANCE (PHÁP QUỐC)
HÂN HẠNH GIỚI THIỆU
THUỐC EUCHOL
BỊNH ĐAU GAN
YẾU GAN _ TÁO BÓN
NỔI MỀ ĐAY
MỤN NGỨA Ở MẶT
THÂN _ BỌNG BÓNG
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

SỐ 819

Hiền nhân mật đáp :

— Cá ! Lúc hơn mười giờ tối có nằm chợp đi được một tí nhưng vì trời về sáng lạnh, buốt mà bụng lại đói như cào nên không sao ngủ được. Nhất là lể cứ nằm xuống là tự nhiên tôi lại nghĩ đến ba-n nhiều chuyện xảy ra trong suốt hơm qua : nào là đoàn người ốm yếu bị xích chân, thở không ra hơi, lết đi không được, nào là những trận đội moóc chở trong bước chiều lâm cho ba thằng Tâm, Thành, Đại bị trúng mành đan kêu rên rứt ruột, nào là chuyện cu Mai Thò Lò nó phải ra tay bẫn vào một người mà nó không muốn giết, tất cả những cảnh ký nhân nhão trong đầu tôi khiến tôi thở dài tự hỏi không biết chúng ta có phải chiến đấu như thế nầy đến bao giờ ?

Trước đây tôi đành khi nào giải tán tự vệ thì xin gia nhập bộ đội nhưng bây giờ đây tôi đã chán những cảnh chém giết vô lý lắm rồi.

Ba người lính Việt bị chúng tôi bắn ngã lúc chiều ở Công Đồ tôi sau lại bị lực đạn của cu Quân làm tan xác họ chẳng có thù gì với bọn ấ.nh cả cũng như ngói một trăm con người bị tù tội, hành hạ, xiềng xích kia chưa chắc đã có tội ấy thế mà chẳng ta vẫn phải coi như kẻ thù. Rồi đến người cán bộ công an kia, tuổi chắc cũng chỉ bằng tôi thôi, ấy thế mà sao hắn ta có thể cố gan định một lúc mấy chục mạng không hề có thù oán gì với hắn cả, thế là nghĩa lý gì.

Trông vẻ mặt mệt mỏi chán nản và nghe giọng nói trầm buồn của thằng bạn đồng đội trẻ tuổi vốn đã mang nặng niềm bất mãn vì chánh nhà đến nay lại đeo thêm mối ưu tư vì nói nước, Tự Bái bất giác nhớ đến chính bản thân nó, đến trăng buồng bi đát của Bảu, của bao thằng bạn thân đang tự quên mình trong chiến đấu để khỏi phải nghĩ đến ngày mai họ sẽ làm gì đi đâu...

Rồi những cảnh máu chảy xương rơi trong mấy trăm máy bay Mỹ ném bom, cảnh xác người bị chặt đầu quăng xuống ven bờ Tây trong ngày đầu chánh, cảnh hàng đoàn tù binh Pháp cao lêu đêu, thân hình gầy xộp nét mặt hốc hác bị lính Nhật tới dẫn qua đường và nhất là những cảnh người chết đói như ra, xác năm ngổn ngang rồi nhăng bầu đen hai hốc mắt vì lỗ miệng rồi tiếp đến hai thanh niên quân xanh tàu sơ mi trắng bị trói rất cảnh khuỷu vào cột quán chợ để chia ngực ra dần lấy những nhát lưỡi lê cắm phập vào tim chết không kịp kêu lên được một tiếng, cảnh hàng trăm con người eo lả như những tàu lá úa, gầy xác như những que củi bị trói, giải dây chân mang xích sắt, lệ hết trên bài thu mà trong sương mù của một ngày kháng chiến, rất cả những cảnh trương hãi hùng, bi thảm đã toàn tự diễn ra tri nhớ người thợ làm hàng bất đắc dĩ phải sống đời chiến sĩ vô danh cảnh.

Tự Bái cứ đầu trầm ngâm một lúc lâu rồi nhìn Hiền bằng ánh mắt đồng tình, nó thở dài nói :

— Tôi cũng thấy chán y như dằng ấy ! Lâm lúc tôi cũng nghĩ như thế rồi lo cũng không biết sau nầy thì ra sao ! Hứ ! Kẻ ra trong mấy năm loạn dân mình cũng đã chịu nhiều sự khổ quá lắm. Đến lúc khởi nghĩa, chắc mạng, dân chủ cộng hòa, tuyên truyền thì bao là độc lập, tự do hạnh phúc nhưng riêng tôi, tôi vẫn thấy hãy còn lẹn lẫm : hết dằng phải chửi bới Bảo giết bắt bớ nhau bằng gươ lại đến kháng chiến.

Kháng chiến là đánh nhau; đã đánh nhau thì phải có người chết : thằng Sọ nó chết đi như thế cần được tiếng là chết vì tổ quốc nhưng còn bao nhiêu người chết oan chết uổng, chết không phải vì Tây nó giết mà chết vì người mình giết người mình. Nghĩ thế cho nên chán lắm : tôi đinh bụng là sau khi giải tán tự vệ tôi hỉ tôi nhất quyết tìm đến một chỗ hẻo lánh, chết nào không có tiếng súng không có bắt bớ Việt gian Việt ngay gì cả để lấy sức mà làm ăn.

Nếu dân « đất ba làng nay lập lại được nghề gốm ở đây thì tôi đến đây để lại trở về nghề làm hàng nếu ấy còn nếu không thì tôi đi giống thuê gánh mướn hoặc tìm đến một làng quê nào để đi cày cuốc kiếm ăn cho qua ngày. Chứ tôi không thể nào nghe theo thằng Cu Tôm mà xin vào bộ đội hay làm công tác công tác gì cả. Nhưng bây giờ thì chúng mình hãy tạm quên đi để làm cho hết bổn phận.

Tớ đoán chắc rằng chỉ ngày mai ngày hai là cái miền nầy không còn thuộc quyền chính phủ cụ Hồ nữa đâu : chẳng phải lâu lại gì, chắc là không qua cái Tết thế nào quân Pháp nó chả chiếm khu ngoại ô nầy, vậy nên chúng mình phải liệu mà nói với Cu Tôm và thằng bí thư Ngọc để cho anh em mình rút đi rồi giao công tác trả cho Mặt Trận hộ muốn cử ai thay chuyên mình thế cũ.

(*Còn tiếp*)

T.Y BÁI
Xã hội tiểu thuyết của NGUYỄN - HOẠT

Antigrippe
TRỊ : • Cảm • Cảm Sốt • Nhức đầu

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NÓI HAY ĐỪNG

Trở lại bài thơ «CÂY VÕNG»

(ông Thái-v-Kiềm trả lời ông Đinh xuân An)

Trong mục này của báo Tự Do xuất bản ngày 24-4-62, Ông Đinh xuân An có nêu ra mấy điểm thắc mắc về bài thơ «Cây Võng» và thì tắt của Bùi hữu Nghĩa, sau khi đọc bài • Theo dấu Bùi hữu Nghĩa • *của tôi đăng trong* «Văn-Hữu» *tập 10, xuất bản vào tháng 4 năm 1961.*

Điểm thứ nhất về bài thơ «Cây võng».— *Tôi xin cảm ơn ông Đinh xuân An đã chịu khó đọc bài của tôi đăng trong một tạp chí xuất bản cách đây đúng một năm, nhưng thà chậm còn hơn không !*

Bài «Cây Võng» *của Bùi hữu Nghĩa, không phải do tôi bịa đặt ra, mà chính tôi đã trích cuốn* • Danh nhân nước nhà • *của Đào văn Hội (trang 115), xuất bản tại Saigon năm 1951.*

Bài thơ «Cây Võng» *cũng có thấy in trong cuốn sách:* «Quốc Âm thi hiệp tuyển», *trang 90, của Lê quang Chiêu, xuất bản tại Saigon, năm 1904* (Claude et Cie Imprimeurs—Editeurs) :

Ngồi sanh dưới thế mấy thu dông,
Cao lớn làm chi vững hỏi vững.
Da thịt chẳng già già xốp xáp,
Rốt gan không có có gai chông.
Rường rui cột trò chưa nên mặt,
Dau mòng rào thưa phải lấy lòng;
Đã biết cấp nào sanh trái nấy,
Xuân qua bớn tớn cũng dơm bông.

Bài này không thấy ghi tên tác giả, còn bài nữa cũng vậy «Cây Võng», *có ghi tên Cử Thạch, trích trong cuốn* «Thi phú văn từ» *của Võ Sâm, do Đinh thái Sơn xuất bản tại Saigon năm 1912* (Phát toàn Libraire—Imprimeur, 55, 57-59-61 Rue d'Ormay) :

Ngồi sanh trong thế cới thu dông.
Đỡ sộ làm chi vững hỏi vững.
Tâm thước chẳng nên nên khúc mắt,
Thịt da dầu có có gai chông.
Rường cui cột trò chưa nên mặt,
Giựu trồng rào thưa phải lấy lòng.
Mới biết cấy nào hoa trái nấy,
Qua Xuân bớn tớn cũng dơm bông.

CỬ THẠCH

Nay đem so sánh với cuốn • Sự nghiệp và thi văn của Uy Viễn Tướng Công Nguyễn công Trứ •, *do Lê - Thước giải nguyên biên soạn, Lê văn Tân xuất bản lần thứ nhất, năm 1928 tại Hànôi, thì chúng ta thấy hai cuốn sách trong Nam xuất bản mấy chục năm trước cuốn của Cụ Lê Thước. Bề là những bằng chứng cụ thể để nói rằng bài thơ* «Cây Võng» *xuất hiện trên giấy trắng mực đen trước tiên là ở trong Nam, chưa nói đến lời văn, giọng Nam, ý tứ chân biêm, do những nhà nho* • đi vật vị luận • *để đả kích bọn* «Tân trào» *chủ trương hợp tác với thực dân hồi đó.*

Ngoài bài «Cây Võng», *đám sĩ phu trong Nam còn để lại những bài thơ chân biêm bọn «hợp tác», như những bài thơ ếnh: cây hấp, cây ớt, khoai tím, cây bòn, cây chuối, cây dừa, cây me, cây cau, cây tre, v.v... hoặc là những bài vịnh: con trâu, con bò, chó săn, con dế, con tằm, con cua, con chuột, con rắn, cá thia thia, con chó già, v.v...*

Ngoài bài • Cây Võng •, *có bài nữa cũng ở trong trường hợp tương tự, đó là bài:* «Tử Thứ qui tào» *có thấy in trong cuốn* «Nguyễn công Trứ» *của Lê Thước, của giáo sư Lê Tâm do Nhà Cây Thông xuất bản tại Hànội năm 1950 (trang 31), và đồng thời cũng có thấy in trong*

(Xem tiếp trang 2)

Thảo luận về « Giải trí trong xã hội ngày nay »

Những cuộc vui chơi giải trí

không lành mạnh trong xã hội ngày nay

bài của THIỆN Y

Đề giúp vào cuộc thảo luận về vấn đề giải trí trong xã hội nước nhà ngày nay, tôi xin mạo muội có một vài ý kiến và tôi xin hạn định vấn đề trong một vài khía cạnh thôi.

Không cần nhiều chứng dải dông không ai phủ nhận được rằng vấn đề giải trí là không phải là một trong vấn đề quan trọng của thời cuộc. Sự cần thiết của nó để giúp cho con người trong xã hội được thoải mái đi nhiên là rất quan trọng để giữ cho xã hội giữ gìn được luôn luôn sự dắc lực trong việc làm hằng ngày. Nhưng có biết tổ chức, có biết lựa chọn cách giải trí lành mạnh thì mới thu hoạch được kết quả hay, chứ lựa chọn sai lầm thì tai hại không biết chừng nào, đối với bản thân, đối với gia đình và xã hội.

Hiện thời xã hội nước nhà đã có những tổ chức giải trí lành mạnh nào chưa ? Gần đây mà nói, người dân đã thành sau những gió bưãi bị buộc tăng trong cơ sở, thanh niên nam nữ sau giờ học hỏi ở trường người ta đã giải trí bằng cách nào ? Thử hỏi bất cứ người trai trẻ nào, họ sẽ trả lời, gọn gẩy như thế nầy : ở trong các nhà chớp bóng ! Thử nữa, là ở các phòng trà, các nhà thiếu vũ, • Thanh cao • nhất, mà không phải tốn tiền nhiều, là ở các công viên, nhất là ở bến Bạch đằng (trong những buổi chiều) và ở Vườn Bách thú, hoặc đọc theo xa lộ Biên Hòa...để tìm thoáng khí.

Nhưng trước hết, tôi xin nói đến cuộc giải trí bằng sự cờ bạc.

Trước đây thì có các sòng bạc công cộng lớn, nhưng nay việc ấy không thanh vấn đề vì đã bị cấm. Tuy vậy, ác cờ bạc vẫn còn và người ở đô thành vẫn cùng có cơ hội giải trí bằng cờ bạc dưới nhiều hình thức tế hình. Người ta cho rằng cờ bạc mà dùng công khai, ăn thua lớn, mà chỉ lưu hành trong những nhóm bè bạn hay thân quyện gia đình thì có hại gì ! Nói thế là nhận định sự việc sai lầm lắm đó ! Cờ bạc, bất cứ dưới hình thức nào, đều có hậu quả không hay nhưng là đào tạo cho con người ác ý lại vào may rủi mà không biết, hay không dám tin tưởng nơi sự cần ai làm việc một cách lương thiện. Thết rồi, từ nhỏ đến lớn từ đầu xanh đến đầu bạc, họ trông vượng việc đời bao giờ cũng như ở cờ bạc cầu may, hoàn toàn cần cứ trên sự hên xui may rủi, và hơn nữa, là ở nơi sự gian ngoan lừa bịp, thủ đoạn vô cùng.

Cầm cờ bạc ở các sòng bài cao, các sòng tài xỉu, thì ác cờ bạc đã bị nhiễm nặng của người nhỏ, lại len lỏi vào các cuộc thi cử, chẳng hạn, có nhiều cậu thi sinh suốt năm không học, chỉ cầu nơi sự may rủi của những đề «trúng tủ»— Không cờ bạc công khai bằng bài cào tự sắc..... thì họ « cá mựa cá năng » nghĩa là cờ bạc đủ mọi cơ hội...Có người mua «vé số độc đắc» bất cứ với giá cho đến nào.. và đời họ, chỉ giải trí bằng việc dành số. Họ trông ngày tưởng đêm... đến ngày xổ số với một hy vọng trăm trề.. và đi nhiên họ tự an ủi mỗi khi «đánh hụt»... là ngày mai... còn có đường "triệu phú" ! Và đi nhiên với đầu óc tin tưởng ấy, nhận sinh quan của họ rất là giản dị : đi tất vẻ quanh. Có phải vậy không ?

Có nói cho họ biết rằng quan niệm của họ như thế về giải trí là sai lầm, là tai hại... họ vẫn thản nhiên và vẫn bao giờ cũng tìm đủ lý lẽ để bênh vực quan niệm ấy của họ, và bao giờ cũng tự bảo : sống phiêu hy vọng. Nhưng hy vọng nơi kết quả của việc làm lương thiện, của công phu trí óc chỉ kiến tâm thì không, họ chỉ hy vọng nơi sự cầu may mà đắc thắng.

Thật là một quan niệm ngày hiểm không biết chừng nào, cho một nước chậm tiến và cần tin tưởng nơi sức làm việc lương thiện và cần cù của mỗi người dân trong nước. Có ai là người biết lo đến tiền đồ của tổ quốc mà không ngẩn ngơ xem xa, thác mác lo lắng cho các «nhân sinh quan» lầm lạc ấy ? Người ta, có kẻ sẽ cho tôi là quá bi quan, lập luận của tôi là quá đáng, vậy xin hỏi lại các thức giả trong nước.

T.Y

ĐÀN BÀ ĐI BIỂN MỒ CÔI MỘT MÌNH !

Bà Mai Thọ Thai lần đầu tiên
Bà Đã Sanh Nọ Nhiều lần
Bà Thường Bị Trầy Sẩy
Ba Sanh Ma Nuôi Con Không Được.

SAU KHI BIẾT CHẮC BÀ ĐÃ THỌ THAI NÊN BÀ MUỐN ĐƯỢC :

— Sanh Mau Không Đau Đớn
— Sức Khỏe Dồi Dào Giữ Mà Sắc Đẹp
— Tránh Được Trầy Sẩy
— Sanh Con Dễ Nuôi

BÀ NÊN UỐNG **Bảo Mẫu Dưỡng Thai Hoàn**

(Có 2 loại : Hoàn Mầu và Viên Đỏ giá 200 Sài-gòn 5 ngày)

MỘT THÁNG CHƯNG VÀI HỘP

Mỗi thuốc đã được tin nhiệm từ 1933, gặt hái được nhiều kết quả mỹ mãn do cụ Đông y sĩ Võ văn Vân sáng chế.

CÓ THAI MÀ CÓ BẠCH ĐÁI

Khi có thai mà có bạch đái hoặc đau trăng đa dưới, đau thắt ngang lưng, đi đứng khó khăn, đương lúc nóng gắt, nên uống **BÀ ĐÀ AN THAI SỐ 43.** VÕ VĂN VÂN do Đông dược sĩ Võ văn Thiem kê chế. (Tuyệt thuốc Bắc vào công cố bền).

Võ-văn-Vân Dược Phòng
201-211 Đại lộ Ng-thai-Học Saigon
(Các tiệm thuốc Đông y đều có bán)

Hộp thư toà soạn

Ông Văn Liên (Vĩnh linh). — Rất cám ơn ông, chúng tôi đã có rồi.

PHẢI TRỪ
Tận gốc bệnh sởi đậu

BAN TRÁI
mới mong
khỏe mạnh
luôn luôn

Nếu ta không đề nơi đến chốn. Hoặc kém bướng cố, gốc bịnh còn lại, thường lâm trở em sẩy đau mai mạnh, ho, sóng, đau răng, sổ mũi, đau nắt, chốc lở, phát ngứa, đi cầu khó táo, khó tuốt, gây ốm xanh xao, bung to, kém ăn, khóc đêm, ra mồ hôi trộm, kiết đám, kiết máu, phù ngày biến, thấy mệt, hoặc nhiều chứng như trên, là gốc bịnh chưa dứt, phải đến nhà thuốc chuyên môn điều trị, mới được mau lành.

Đông Y sĩ tiến đăng Dược sĩ
VÒ-DƯƠNG-HOÈ

Nhà thuốc **THANH-XÁ**

Trước ở hàng Thiếc Hanoi, khách đông thước lắc nào cũng ta vào tấp nập. Mấy ngày bốc tới ngoài 100 thang. Đầu bịnh ngày biến tới đâu cũng khỏi được, nay mở tại :

26 Ngã tăng Châu Saigon, cửa trên 2 cửa sổ.

HỒ

Thuốc nước, thơm, ngọt, dễ uống mau khỏi là đặc điểm của thuốc ho THANH XÁ Hàng A 40đ. B20đ.

MỒ HÔI TRỘM

Trẻ em mồ hôi đầu đã vàng kém ăn ít ngủ, nay đau mai mạnh, đại tiện khó táo khó tuốt, hay ra mồ hôi, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XÁ là cuộc đưa trẻ ăn chơi khỏe mạnh. Bán mấp trông thấy. Mỗi hộp 20 đ.

Đời sống phụ nữ

Từ khói lâu thấy kinh, đến khi bế tắc kinh, mặt thời gian dài đăng đăng vẻ mau huyết xấu kinh nguyệt không đều thì sanh ra bịnh 100% như cứ cung ca, gây chân đau, huyết bạch ra nhiều, đau lưng nhức mỏi, lâm cho đa mạt sanh sau, yếu đuối mau già. Nên mau mau uống thuốc

« KIỆN-MỸ-TỐ » RÒNG BAY

Tiết trời xây trở

sẽ đem lại khỏe mạnh vui tươi. Trẻ em ho nóng cảm ho, sổ mũi, rên nhiều, cho uống **TRÂN CHÂU TÁN Rồng Bay**, sẽ ăn chơi... Có bán khắp nơi. Đ.đ.a. Hoàng Quang Sơ 646, Phan thanh Giản SAIGON

TÁC PHẨM, TÁC GIẢ VÀ CÔNG CHÚNG

(Mục này mở ra dưới sự bảo trợ của Trung Tâm Văn Bút Việt Nam)

Một vài nhận xét về tình trạng bế tắc trong ngành tiểu thuyết Việt Nam

(Đọc trong buổi nói chuyện hàng tháng do Trung Tâm Văn Bút V.N. tổ chức tại trường Đại Học Văn Khoa Saigon, ngày 15-4-62)

Bài của NHẬT TIẾN

(Tiếp theo)

C) Bế tắc về vấn đề tiêu thụ Văn Nghệ phẩm

Cái nguyên nhân sâu xa dẫn tới tình trạng bế tắc là trên chính là vấn đề tiêu thụ văn nghệ phẩm. Như tôi đã trình bầy ở trên, một cuốn sách in ra từ hai tới ba ngàn cuốn, bán trong vòng ba hay bốn năm không tiêu thụ nổi quá số một ngàn. Như vậy là tại sách đó hay tại độc giả không có tiền mua ? Tại nội dung tác phẩm không phản ảnh được tâm lý nhu cầu của người đọc hay tại người ta không có thì giờ đọc sách ?

Trong nhiều cuộc thảm đã về tình hình đọc truyện ở xứ ta hiện nay tôi thâu thập được những ý kiến như sau :

Nguyên nhân thứ nhất là ý thức đọc sách của đa số quần chúng còn ở trong tình trạng thấp kém. Một ngày nhàn rỗi, nếu ta đi dạo một vòng trên các vỉa hè thành phố, thì ta thấy mỗi ngày thì trường sách bán xon một bành trướng. Các loại sách nhảm nhí, ăn tình phiêu lưu, kiếm hiệp vẫn tiền xuất hiện dầy rẫy với một hình thức ăn loát khá cẩn phu và tiền lắp, mà giá tiền rẻ mạt rất thích hợp với tài tiền mọi người. Điều đó chứng tỏ ý thức đọc sách của phần lớn quần chúng càng ngày càng sút kém.

Hơn nữa, còn ai đọc hỏi gì hơn khi mà chỉ mất ra có năm mười đồng bạc, vừa có một cuốn sách dày trên dưới 200 trang, ấn loát năm bảy màu, lại vừa được sống với những nhân vật trong truyện những giây phút lâm ly, khêu gợi, những mối tình éo lả đau thương đầm đìa nước mắt. Trong lúc ấy người ta vẫn kêu gào phải lành mạnh hóa xã hội, phải tinh táo và sáng suốt để chống giặc chậm tiến, mà đồng thời người ta vẫn thờ ơ để cho các con buôn mặc sức tung hoành, tha hồ có dịp dầu cơ vẫn hoá mỗi ngày 1 vạng tiền vào lũng đoạn thị trường tiểu thuyết với những loại sách dâm độc và giảm cuộc vẫn tinh thần của đa số độc giả, đồng thời gián tiếp ảnh hưởng rất sâu xa đến sự phát triển của riêng ngành tiểu thuyết Việt Nam. Có gì đáng phàn hơn khi ta chống kiến một nhà phát hành ở Saigon ngang nhiên trương biển ở mặt ngoài với những hàng chữ • Cơ quan phát hành sách bán xôn toàn quốc•, hoặc cần gì đăng cơ ta nước mắt hơn là khi ta thấy một người Tầu nói chưa thông tiếng Việt Nam lại là chủ nhân trông coi một cơ quan chuyên ấn hành và tái bản các loại tiểu thuyết bán xon chạy nhất ở Việt Nam. Công cuộc làm ăn của bọn mua gây vườn hoang này rất phát đạt. Trước hết họ bỏ ra chừng từ bao tới ba ngàn để mua bản quyền của một cuốn sách nghe chừng lâm ly, có mô thu hút được thị hiếu thấp kém của độc giả.

Sau đó họ mang ấn hành với tất cả phương tiện tiền bạc rồi rào, sách dầy trên dưới ba trăm trang, in chữ nhỏ corps 8, bìa chạy offset 7 màu đánh bóng bằng verni cả hai mặt. Vốn liếng chỉ hết độ 8 hay 10 đồng, để giá 40 đồng, mang bán xon nửa tiền lấy 20 đồng. Ấn đưa đi một thành đôi. Trong khi ấy, một tác phẩm văn nghệ đăng dân, giản lắm thì in được tới 3 mầu, bìa mỏng, dầy trên dưới 200 trang, bán với giá 40 đồng. So sánh về mặt hình thức thì hai đằng khác nhau một trời một vực. Sở dĩ có sự chênh lệch giá cả như vậy là vì sách bán xon tiêu thụ gấp bội lần sách bày trong hiệu. Bởi thế, trong khi họ dám in tới năm, bảy ngàn cuốn chất đống hàng gian nhà sách, thì nhà văn chỉ dám in tốn từ hai đến ba ngàn cuốn là nhiều. Số sách bán ra được, thì sách của các nhà văn đứng đầu bị thua sút tất xa.

(Mai tiếp)

DẤU HIỆU MỚI CỦA NĂNG-LỰC

Esso

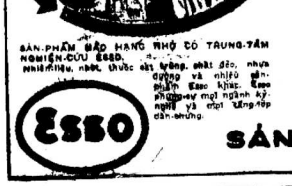

SẢN-PHẨM HẠNG NHỨT CỦA TRUNG-TÂM NGHIỆN-CỨU ESSO. Nhiên-liệu, nhớt, thước dầu bóng, chất dẻo, nhựa đường và nhiều sản-phẩm Esso khác. Esso phục-vụ mọi ngành kỹ-nghệ và mọi lãng-vực dân-sinh.

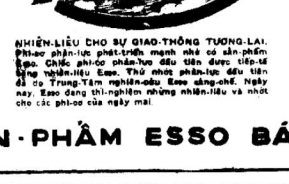

NHIÊN-LIỆU CHO SỰ GIAO-THÔNG TƯƠNG-LAI. Phi-cơ phản-lực phát-triển mạnh nhờ có sản-phẩm Esso. Chiếc phi-cơ phản-lực đầu tiên được tiếp-tế bằng nhiên-liệu Esso. Thử nhớt phản-lực đầu tiên đã do Trung-Tâm nghiên-cứu Esso sáng-chế. Ngày nay, Esso đang thí-nghiệm những nhiên-liệu và nhớt cho các phi-cơ của ngày mai.

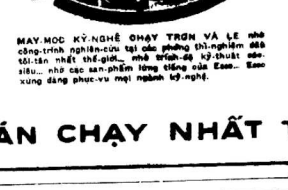

MÁY-MÓC KỸ-NGHỆ CHẠY TRƠN VÀ LÊ nhờ công-trình nghiên-cứu tại các phòng thí-nghiệm đồ tân-tiến nhất thế-giới, nhờ trình-độ kỹ-thuật cao-siêu... nhờ các sản-phẩm lừng tiếng của Esso... Esso xứng đáng phục-vụ mọi ngành kỹ-nghệ.

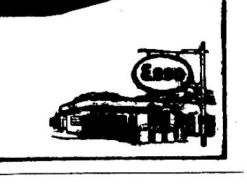

Esso

ESSO SẢN-PHẨM ESSO BÁN CHẠY NHẤT THẾ-GIỚI

SỐ 878

Chương ngồi xuống trong khi Cớ kéo mành chiếu phủ trên cùng và phía hắn. Một mớ tóc rối bù rối một khuôn mặt xám ngoét hiện ra! Chàng ngạc nhiên kh. nhận ra rằng người nằm đó không phải là chồng người dân bà ngồi ngoài kia mà là Bát. Những vết rắn tím và máu đã nâu đó của anh công nhân đã nhưng chỉ cho dấu hiệu của sự chết chóc. Chàng gạt nhẹ mớ tóc cứng đề đặt tay trán Bát. Nhiệt độ không cao lắm nhưng đã khô như rang. Bát nằm thiêm thiếp.

Chàng luồn tay dưới mành chiếu dáp để tìm cổ tay hắn mà sờ mạch. Nhưng Cớ đã kéo tuột cả hai mành chiếu để hiện ra trước mắt chàng một cảnh tượng quái gở.

Bát bị trói nằm ngửa trên một tấm ván hẹp và dài. Một sợi thừng luồn dưới lưng buộc ghì hai cánh tay hắp vào tấm ván và nhiều vòng thừng khác quấn chằng chịt từ đầu gối cuống hai cổ chân.

Tay trái hắn rũ thẳng theo mép ván nhưng tay phải bị buộc dựng vào một cái cọc chèo đem từ mạn thuyền vào rầm giữa không. Bàn tay bỏ lại lớn bằng cái ấm giò.

Chương ngồi xích lại đề đặt mấy ngón tay vào mạch máu cổ tay Bát. Mạch chạy yếu đến nỗi chẳng chỉ hơn đề mạnh những đầu ngón tay xuống là đã thấy mất. Chàng ngoảnh nhìn Cớ và khẽ hất hàm. Người thợ trẻ rón rén trườn tới. Hắn thì thầm :

— Anh ấy chẩm mỏi định nên, nhưng chưa kịp buông ra thì mòn đã nổi.

Chàng nín thở :

— Cụ đến đâu ?

— Nát hết cả bàn tay.

— Tại sao lại trói thế này ?

— Anh ấy đầy đọa quá làm máu cứ chảy mãi. Bác Công bảo em trói anh ấy lại.

— Còn có ai việc gì nữa không ?

Ngập ngừng một lát rồi Cớ mỏn đáp :

— Chỉ có một mình anh Bát bị thôi ạ.

— U chú đâu ?

— U em đi chay thuốc cho anh Bát.

— Chay cái con khỉ ! Đề chậm nửa thì nó chết. Gần hai mươi tiếng đồng hồ rồi...

Nghe Chương gắt, người thợ trẻ hơi mắt nhìn :

— Sao anh biết chúng em...

— Khoan đã ! Bảo chị Vạn vào đây. Mà anh Vạn đâu ?

— Anh ấy đưa bác Bông đi tậu thuyền. Chắc đến chiều mới về.

Người dân bà chui vào và thì thầm :

— Bác xem liệu chủ ấy có việc gì không ?

— Phải đưa ngay chủ Bát đi nhà thương cho người ta cưa tay đi thì may ra mớn cứu được. Có nhận là vợ chủ ấy có được không ?

Người dân bà trẻ lộ vẻ bối rối. Cớ đỡ lời :

— Chị Vạn là chị họ anh Bát, con nhà bác.

Vợ Vạn tiếp theo :

— Bác xem đề bà Cớ đưa chủ Bát nhà thương có được không ?

— Không ! Có phải đưa đi mới được. Đề người khác đưa chủ ấy đi thì lộ mất. Bọn chúng tôi đã bị chúng nó biết mặt tất cả rồi. Cô chỉ việc khai rằng chủ Bát nếm mìn đề bắt cá, chàng may bị quả mìn nổ liền tay. Tai nạn ấy ở đây thường lắm.

Thầy người dân bà cần ngăn ngại, chàng nói thêm :

— Mạng người là quý. Cô chỉ việc khai như thế rồi tôi sẽ nhận vợ chủ Bát lên trông nom chủ ấy.

— Nhưng nhà em đến chiều mới về.

— Đề tôi nói với chủ ấy. Lát nữa bà Cả về thì cô đẩy thuyền lên quá trên kia rồi gọi xe kéo chở chủ Bát vào thăng nhà Thương. Thuyền để cho bà Cả trông.

Vợ Vạn không nói gì thêm. Chương biết rằng chị ta đã bằng lòng đưa giúp người em họ vào nhà thương. Chợt nhớ đến cái thừng kém chừa đầy nhóng thôi mìn đèo, chàng chỉ xuống sạp thuyền và hỏi :

— Những gói kẹo của tôi còn đầy không ?

— Nhà em đề đi hết từ đêm hôm qua rồi.

Chàng gật đầu :

— Càng hay.

Miệng nói vậy nhưng tay chàng vẫn nắy tấm ván bì mặt trên.

Vợ Vạn lại nói :

— Có cón gì dưới ấy đâu mà bắc xem.

Chàng đôn các thứ đồ vật lột được của hạn công an xung phong vào một tấm tôi đét và bỏ xuống ngăn đáy thuyền. Chàng dặn dò :

— Chốc nữa, đến chỗ nào vắng mà nước sâu cô bỏ thêm vào đầy một hòn đá rồi lăng đi cho tôi. Những thứ này còn phiền hơn cả cái thừng kẹo kia nữa cơ đấy. Cô chớ có tiếc mà giữ lại một thứ gì, kẻo rồi chết cả nút.

(còn tiếp)

Tướng số QUẢNG-ĐÔNG

THẦN-CỐC-TỬ. Danh tiếng đã ngày đồn khắp Đông Nam Á, được nhiều chánh khách và tài thức trong nước tin nhiệm. Tiếp khách cả ngày lẫ và chủ nhật. Khách ngoại quốc sẽ có thông ngôn. Ai tin và tướng số sẽ mời lại văn phòng : 126 Võ Tánh (Ngã Sáu) Saigon.

— Cá bí truyền chữa bịnh cũ. Bảo đảm khỏi rồi mới lấy tiền.

TÂM THẬN BỬU (PHƯỚC-LINH)

Chuyên trị : Thận hư, Tim yếu,

Người hồi hộp khó thở, ngồi xuống đứng lên xây xẩm mặt mũi, hoa mắt, chân tay rã rượi. Người lưng đùng như ôm đồng. Trí óc mỗi nhược. Làm đều quên đầy không có trí nhớ. Kém ăn ít ngủ, người bồn chồn nóng nảy, đau lưng mỏi gối, DI-MỘNG-HOẠT TINH Liệt-Dương không muốn hoạt động gì cả. Ai mắc phải bịnh kể trên nên tìm ngay cho được:

TÂM-THẬN-BỬU PHƯỚC-LINH

đúng mốt, hai viên thấy hiệu nghiệm liền.

Đông Y Dược Sĩ HUỲNH TRIẾT ANH

110 đường Khổng Tử Chiêu. Bảo chế. Có bán khắp nơi.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Khu Sách Xưa Quán Ven Đường

TỰ DO

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

Thủ đô và các tỉnh

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

THỨ BẢY 28 -4-1962

TRƯA : 13g. đến 15 g. CHIỀU : 19g. đến 6g. sáng hôm sau

B.S. Nguyễn-tuấn-Phát 360 đại-lộ Lý-thái-Tổ Cholon

Đặng-nguyên-Chung 160, đại-lộ Khổng-Tử Cholon

Nguyễn-ngọc-Duyên 164, đường Hiền-Vương Saigon

Đỗ-Khắc 240, đường Đỗ-Thanh Saigon

★ Diễn thuyết. — SAIGON.— Hội Việt Nam nghiên cứu liên lạc Văn-Hóa Á-Châu sẽ tổ chức tại Trường Đại Học Văn Khoa, đường Nguyễn Trãi Saigon, hồi 18 giờ 30 sáng Chủ nhật 29-4-1962 một buổi diễn thuyết, Diễn giả : Ông Nguyễn văn Đinh. Đề tài : « Nền lãng Thái Miên Nam ». Vào nghe tự do.

★ Hội Hướng đạo bán bàn chải giúp Hội bạn người mù.— SAIGON.— Anh em Hướng đạo Saigon — Cholon nhận bán giúp « Hội Bạn Người Mù » bàn chải giá mỗi áo, Bàn chải tiện nhà vệ sinh, nhà phòn, do người mù vẫn xuất, từ 29-4 đến 6-5-62.
Có bà thu bán chải giá : 6đ50. 7đ và 60đ một chiếc.

★ Nam. Nữ Công Chức, Thanh niên Công hòa bước sẽ phát quang đường Gia Nghĩa Kiến Đức.— QUẢNG ĐỨC. Hồi 6 giờ 30, ngày 14-4-62 vừa qua tại cả 419 người gồm các nam nữ công chức, Thanh niên Cộng Hòa, anh em binh sĩ, Bảo an, Dân vệ và đồng bào tỉnh lỵ Gia Nghĩa dưới sự đích thân hướng dẫn của Đại Tá Hồ Nghĩa, Tỉnh Trưởng Quảng Đức, đã vui vẻ lao động trong ba giờ đã của tình thân, tranh sáng đã thu hoạch của tác Phẩm Trần Công Đông, phát quang cây rừng hai bên lề con lộ nối liền thị xã Gia Nghĩa với Đường Quốc Gia, Ban Mê Thuột.

Bước trên, mọi người tạm dừng tay để thưa dự bữa cơm tập đoàn được sẵn sàng ngay tại nơi công tác của Đại Tá Tỉnh Trưởng đã cố nhà ý đáp phần công việc đồng góp trong một công tác được thực hiện trên tinh Phú Trung Công Đồng. Chính là, chính là người, không nhàng, anh phát hàng hái, so sánh với bình sáng, và cứ thế kéo dài đến hồi 17 giờ thì chấm dứt. Kết quả hăng cây các Phái Trần Công Đông sẽ đây phát quang được trên 60.000 thước vuông cây rừng trên khoảng đường Gia Nghĩa—Kiến Đức.

★ Đồng bào Thượng lánh nạn Việt Cộng tự quản lý Lạc Dương (Tuyên Đức) được trợ giúp.— ĐÀ LẠT.— Ngày 23-4 vừa qua, Quận Lạc Dương tỉnh Tuyên Đức đã trợ giúp thêm 500 đồng bào Thượng vì lánh nạn Việt Cộng tại quận lỵ này 20 tấn gạo và nhiều vật dụng cần thiết. Số đồng bào Thượng sau trên ở các ấp bên lánh thuộc xã Ni-Tơi quận Lạc Dương thường bị Việt Cộng tiến lên vô ở đó và bắc lội nên được nhà cầm quyền địa phương đưa về quận lỵ lánh nạn.

★ Hội Đồng hàng tỉnh Gia Định nhóm họp để bầu bàn quốc trị sự và hoạch định chương trình làm việc.— GIA ĐỊNH.— Chiều 24-4-62, các Hội viên Hội đồng hàng tỉnh Gia Định đã nhóm họp tại trụ sở của Hội đồng hàn cảnh Cầu lạc bộ Thanh niên Gia Định, đang Phó Tỉnh trưởng Hành chánh ông Nguyễn Hữu Khải, Đại Biểu Quốc hội kiêm Chủ tịch Tỉnh bộ Phong trào Liên minh quốc gia Gia định, các đại Công chức, Trưởng ty, đại diện các đoàn thể chánh trị, tôn giáo nghiệp đoàn và một số đông thân hào nhân sĩ trong tỉnh.

Sau khi ông Trần văn Hoàn, Ký văn Hoàn, Hội viên Niên trưởng đọc điếu văn theo mùng các tân khách và hòa hòa sẽ cố gắng làm trên nhiệm vụ mà Chính phủ và đồng bào đã tin nhiệm, Ông Nguyễn Hữu Khải, Chủ tịch Hội đồng hàn cảnh Gia Định bày tỏ quy vui mừng thấy thành phần Hội đồng gồm những người địa phương có uy tín, am tường công việc địa phương và các chuyên gia Hội viên Hội đồng hàng tỉnh Gia Định thành công trong nhiệm vụ. Kế đó, các Hội viên Hội đồng hàng tỉnh Gia Định bầu cử Ban Ủy viên : Chủ tịch : ông Trần văn Hoàn tự Văn Hoàn, ký giả thuộc đoàn vị 1 ; Phó chủ tịch, Bà Trần thị Xa, Giáo chức thuộc đoàn vị 3 ; Thư ký, ông Nguyễn văn Phong, Thư ký ký Phó Thông thư ký Liên hiệp nghiệp đoàn Đô thành đoàn vị 8. Ngoài ra Hội đồng đã thông qua bản nội quy, cung ấn định chương trình hoạt động, đặc biệt chú trọng đến các vấn đề kinh tế, văn hóa, xã hội v...

★ 3 Nhiếp ảnh gia Việt Nam chiếm 4 giải thưởng của phòng Triển lãm Quốc tế ảnh Mỹ thuật tại Nantes
SAIGON.— Ba nhiếp ảnh gia Việt Nam vừa chiếm 4 huy chương của Phòng triển lãm Quốc tế ảnh mỹ thuật 1962 tổ chức tại Nantes (Pháp). Tại cuộc triển lãm này, có 1.282 nhiếp ảnh gia của 41 nước, trong số có 1.000 ảnh của 45 Hiệp hội Nhiếp ảnh Pháp, đã gửi 4.277 bức ảnh trong hội.

Các giải thưởng gồm 1 huy chương vàng, 3 huy chương bạc và 11 huy chương đồng. Ba nhiếp ảnh gia Việt Nam đã chiếm 4 huy chương. Ông Phan văn Hiếu đã thắng huy chương bạc và bức ảnh « Dòng sông » ; Ông Hồ văn Đan (Hội An) được thưởng hai huy chương đồng và hai bức ảnh « Tâm mắt » và « Nước lên » và ông Nguyễn văn Lao được thưởng huy chương đồng và bức ảnh « Vũ điệu ».

★ Cô chưng bị bọn lưu manh lường gạt khi đến bệnh viện Đô Thành.— ĐÔ THÀNH.— Vào lúc 9 giờ sáng 24-4, người viện Đô Thành.— Bà Thanh, kêu khóc ầm ỉ thấy mất thiếu phụ, ngồi ngay trước cửa bệnh viện Đô Thành, kêu khóc ầm ỉ. Nhân viên y tá ở trong bệnh viện, liền ra hỏi thiếu phụ sẩy chuyện gì. Thiếu phụ nhỏ 5 ngày ra Bảy khóc, bị bệnh đau nhức đầu bệnh viện Đô Thành đã nhờ chỉ cho nên bệnh viện đã chiếu nhiều. Nhưng vừa đi tới trước cửa bệnh viện, thì thấy một người đàn ông ăn mặc sang trọng, nhan là bác sĩ viện đốc bệnh viện Đô Thành, nên nhờn xin nên bệnh viện nên nhà, thì y ở giúp cho, sẽ mất tiền ít tiền.

Thấy người ăn mặc sang trọng thiếu phụ nhẹ lòng liền nói ngay bà Thanh, bà Thanh đã ngồi chờ đã y vào nói với bọn y trước sẽ cho vào nhà ngay. Một lát sau, tên nhân viên bảo nên cho vào, thì phải mất ba ngàn đồng, ông nói thương tình lấy cả 800đ. Vậy đưa tiền cho y đi y đem vào đóng tiền phòng và tiền thuốc, tới y đi đưa vào nhà Thiếu phụ nay liền đưa cả bạc 800đ. cho tên nhân viên, thì y đã bảo thì người ta bỏ chăng thấy tên nhân viên đó nên đã chạy mất.

Cho nên, với việc Việt Nam Cộng Hòa chuẩn bị bước vào kế hoạch năm năm thứ hai, với sự góp ý kiến và kinh nghiệm của quý vị trong Hội Đồng Kinh Tế Quốc Gia, với những nhận xét chân thành và cơ bản đã của Hội đồng Kinh Tế Quốc Gia, chúng tôi sẽ thực trạng khó khăn của nền kinh tế nước nhà, chúng ta cùng lo lắng mong mỏi sớm thấy ân tình, và công bố những kế hoạch và biện pháp áp dụng cho với người được thấu đáo và có mặt gọn được phần cố gắng lớn nhất và bước qua được mặt gọn đoạn khác đạo đã hoàn cho người dân có thể đóng góp những thực hiện cụ thể mà nó sẽ được hưởng, khó đã nhận mà chống những nhận xét mà công phá tổng thể quốc hồi đã đưa ra khi tham bộ, dự án quyết nghị cải cách và tổ chức thiết chu giai đoạn hiện tại.

(1) Nhất báo Tự Do, cả những thuật số năng trung số báo 1.524 ngày 20-4-62.

(2) Hội Đồng Kinh Tế Quốc đã kết thúc cuộc họp đầu tiên trong một tuần tháng Cần ngày 30-3-62. Tự Do cả đăng trong số báo 1.509 ngày 3-4-62.

(3) Tự Do số 1.513 ngày 7-4-62. Lập Trường « Tin tưởng của người dân ».

(Tiếp theo 1 trang 1)

cũng an việc lâm khi đời sống của họ được dễ dàng, được khá được lực lượng đối được khả quan nghĩa là khi họ đã có được « cái gì đáng quý giá trong tay » thì nhiên họ sẽ thu thiết bảo vệ.

Có lẽ cũng trong ý đó mà ông Bộ trưởng kinh tế trường phái đoàn Trung Hoa Dân quốc trong dịp họp thượng hội nghị hợp tác kinh tế Hoa-Việt tại Đài Bắc (28-2-62) đã long trong tuyên bố : « Chỉ có sự phát triển mãnh liệt sẽ bình là một giải chung ta đành bài đương Cộng sản ».

Cho nên, với việc Việt Nam Cộng Hòa chuẩn bị bước vào kế hoạch năm năm thứ hai, với sự góp ý kiến và kinh nghiệm của quý vị trong Hội Đồng Kinh Tế Quốc Gia, với những nhận xét chân thành và cơ bản đã của Hội đồng Kinh Tế Quốc Gia, chúng tôi sẽ thực trạng khó khăn của nền kinh tế nước nhà, chúng ta cùng lo lắng mong mỏi sớm thấy ân tình, và công bố những kế hoạch và biện pháp áp dụng cho với người được thấu đáo và có mặt gọn được phần cố gắng lớn nhất và bước qua được mặt gọn đoạn khác đạo đã hoàn cho người dân có thể đóng góp những thực hiện cụ thể mà nó sẽ được hưởng, khó đã nhận mà chống những nhận xét mà công phá tổng thể quốc hồi đã đưa ra khi tham bộ, dự án quyết nghị cải cách và tổ chức thiết chu giai đoạn hiện tại.

(1) Nhất báo Tự Do, cả những thuật số năng trung số báo 1.524 ngày 20-4-62.

(2) Hội Đồng Kinh Tế Quốc đã kết thúc cuộc họp đầu tiên trong một tuần tháng Cần ngày 30-3-62. Tự Do cả đăng trong số báo 1.509 ngày 3-4-62.

(3) Tự Do số 1.513 ngày 7-4-62. Lập Trường « Tin tưởng của người dân ».

(Tiếp theo 2 trang 1)

đang điều tôi đoán là có lẽ lên người bắn bao lâu...

Cây ngay không sợ chết đứng ?

Cho đến 12 giờ 45, các đại lý Thông Nhất ở Nhatrang vẫn chưa nhận được báo ở Saigon gửi tới. Thế mà, Thông Nhất vẫn nhận tin quan trọng một tiếng sau, đã có một em nhỏ đạp xe tới, chia ra cả một tập báo đã nhét sẵn. Một cán bộ đã nhận ra ngay, bèn hỏi em bé : *Tại sao các đại lý Thông Nhất chưa nhận được báo, mà các em nhỏ lại đã có sẵn đã bán ?*

Quả trên nhìn ấy, thì đến thăm 1 người bán. Ông bán đã chăm những tôi bằng một cây nói dua.

— Chú ! Ông «Tự Do» đã đến đây, mà sao nói lại gửi nay bên Tự Do vẫn chưa tới ?

— Anh đã đến bán do người bà mồ đem đến ? Thường vẫn lúc nào thì anh cũ bán đọc ?

— Trước kia, tôi nhận được bán vào buổi sáng. Ít bữa nay, sau lúc trực trặc, bán gửi đường bưu không, tôi thường nhận được bán vào buổi trưa.

Tôi vẫn tay đo xem đồng hồ thì, lúc ấy đã là 15giờ 37 phút.

Ở anh anh bạn ra, tôi tới thăng nhà người khách lâm đại lý của anh Thông Nhất để hỏi thăm tin tức. Ông cũng cho hay :

— *Không hiểu vì lẽ gì mà, mặc dù có hai chuyến máy bay trong buổi sáng hôm nay, mới tại gửi nay chưa lên nhà chưa nhận được bán ? Ước mơ điều là tại cả đông chăng nó đã cố bán lên ?*

Sau khi đi lo đăng 5 tiếng « tại cả đông chăng nó », người đó thoại với tôi — một người lịch thiệp đang ngồi — liền miên cười xin tôi lên lầu ngồi, mời tôi gặt nhà tiếp khách. Hình như, trong thâm tâm, ông có đôi chút ngờ vực rằng tôi có liên quan đến vụ những người buôn bán báo ở Nha Trang mà không quen sự trong giao chân nhà phát hành Thông Nhất. Thấy là anh Hồ, Kinh Tế Tổng trưởng ở Hồi lúc gió ngày hôm sau—chủ nhật 22-4-62 — tôi tới thăm một bạn đang ở Nha Trang cùng anh vừa cạo đầu. Tại Thông Nhất và việc phát hành báo tại Nha Trang, lúc đầu tôi được tiếp đón khá cách khác là Nguyên hồi đầu tháng, ông đã có yêu cầu nhà báo gửi thêng báo ra cho phát hành, nhưng ông chưa hội đó các đầu nhà vẫn bán bao chưa gửi. Bây giờ hình như ông lại ngăn cản không đã đã nghe lời đem phu của nếu ông đã là Nguyên Hồi, mà không gửi bán bán cho ông. Đưng trước bao lượng gió ngờ vực như thế, tôi đến ra ngăn gửi của cấu tự ngày : « Cay ngay không sợ chết đứng ! »

11h 18 giờ, tôi lên khu Biệt Thự của Bảo Đại trước tòa, gặm ở đó người nhà tôi đợi — bây giờ chưa có ngài nhà đó, có một tòa dành riêng cho Tổng Thống, mới của khác đã cho Hải học viện, con máy tôi khác nữa thì tôi không biết đang để làm gì — Sau khi đưa mắt ban quát, phòng cảnh bên phía và chạy vào tôi xin hình lên kỷ niệm, tôi kiểm điểm lại trong trí các nhân chuyện đã nghe được từ sáng cho tới lúc ấy. Tôi tự nghĩ : « *Hình như có nhiều vấn khúc trong vấn đề phát hành báo chí tại Nhatrang. Hiện thời, người ký thống của nhà Thống Nhất cần có lẽ nhờ nhất hành bán cho một nhóm đại lý « cả đông » để bán, mà không hiểu vì lẽ gì các đại lý của nhà Thống Nhất đang bán báo cho người khác lấy trong trong gửi ra ? Có thể là nhà Thống Nhất trong vùng không gửi bán, nên đã nhờ gửi cả đại lý ở đây để mua thêm báo cũ để đăng người số báo cũ đang nhà bán phát hành trong trong tháng (Đây các đoàn người trong nhóm cả đông). Cũng rất có thể là đã gửi báo của nhà Thống Nhất nặng hơn, nên đã không được mua gửi ra ngày trong ngày hôm nay như gửi bao hôm của nhân cả đông.*

Trong một cuộc sắt truyền với một khách viên tham cấp của Thông Nhất trong vùng sau khi trở về Saigon, thì đã được khác viên ấy cho biết : Nhà Thông Nhất đã cung cấp bao báng dường hàng không. Các bạn ngày thì bay cung đến Nhatrang vào ở bán ngày chiều vào trong ngày chủ nhật 22-4-62).

Những người đã đóng góp vào thiên điều tra này

Và tôi đã quyết định sẽ đăng các nhân chuyện đã thâu lượm được một cách tính có để lâm đầu mối với nhân điều tra ngăn cản trở bình phát hành báo chí tại Nha Trang hiện nay. Quyết định tôi, thì tự thường chỉ mình bạn vòng đã cùng tôi đã đến nhà ngày mà người bán đã ngăn thiên ha ra thường giá chiều, một vòng đến theo đường Duy Tân để quan sát tình hình đã chúng kéo nhau tới đó bưu lê Phục Sinh tại nhà đường Chưu Cưu Thế bắt đầu vào lúc 20 giờ 10.

Vậy chỗ nhất lê Phục Sinh, sau khi đến hiểu và nhìn ngũ dưới mặt đông đến bắt cái nằng 10 12 đến 15g. tại tiệp tại đó tôi đã nhận ra được phần khác nhau : các hiệu sách lần đại lý cho nhà Thông nhất; các người đông ra phát hành bán theo lối cả đông; hiện nay, các sạp bán vẫn các trẻ em bán báo lẻ; các bạn Cooc... Để phòng vẫn, đều tin vẫn các phía ly, nhiều khi tôi đã sung tên số vòng, chẳng bao nhiêu khi việc xơ rơi ông bà chủ hiệu Tân Dân, mặt hiệu sách lớn bắc nhất Nha Trang, nhiều khi người nhân tất cả bao do nhà Thông Nhất gửi ra để phân phối cho 8 đại lý khác, ông bà chủ hiệu sách Vinh An Thích (cũng là người trong 9 đại lý của nhà Thông Nhất) ông Giới Nam (một trong bà người đã đứng ra cạnh tranh với bà thông phát hành của 9 nhà đại lý Thông Nhất), ông Huy Hoàng (cũng là